

APUNTS SOBRE EL SEGLE XXI

LES POSSIBLES ALTERNATIVES

Capitalisme

Els diners

Competir

Autosuficiència

Territorial

Les persones

Compartir

Precarietat

Plena ocupació

Atur estructural crònic

Vida local 24 hores

Neoliberalisme

Desigualtat

Moviment llibertari

Harmonia

APUNTS SOBRE EL SEGLE XXI

Josep Aracil - President d'Eurosenior – www.aturats40.net – joarxa@gmail.com

D'UN TEMPS, D'UN PAÍS

En la pel·lícula “2001 Odissea de l'espai”, uns cavernícoles prehumans acaben descobrint la utilització dels ossos d'uns animals com les primeres eines per al desenvolupament humà. En aquests moments, ens trobem davant un sistema capitalista obsolet, comandat per psicòpates depredadors, que volen ser cada vegada més rics, al preu que sigui. Algunes persones més agosarades, una vegada treta la bena dels ulls de la drogodependència social, han percebut i descobert noves eines tecnològiques socialment infrautilitzades. Les eines de la revolució digital, que estan generant una societat del coneixement, que ha de fer possible avançar positivament en el procés evolutiu humà, canviant l'actual competició agressiva, pròpia de l'espècie animal, per el compartir altruístic, pròpia de l'espècie humana.

Cal n'oblidar que cada persona és d'un temps, d'un país. El nostre temps és el d'una transició evolutiva rupturista, com mai s'havia donat en la història de la humanitat. Transició d'una civilització prehumana a una de nova realment humana. Civilització amb un potencial lideratge, encara no exercit, d'una joventut il·lustrada, amb els coneixements tecnològics més avançats per fer-la possible. També amb la recuperació dels plantejaments dels nostres avis, amb una concepció llibertaria del món, basada en l'ajuda mútua, el cooperativisme i la vida local 24 hores.

El seu endegament, que s'està convertint en imprescindible, podria començar per l'establiment de bancs de temps en àmbits locals, com una veritable escola bressol per a la practica de la vida comunitària. També aprofitant l'esperit emprenedor, innovador i creatiu, necessari per a la creació d'una Catalunya independent en el marc de la UE. País, que d'una vegada per totes, ha d'aspirar a convertir en una realitat la seva llibertat com a poble. Viure de forma pacífica, respectant les identitats dels diferents ecosistemes culturals europeus, que poc a poc, acabaran configurant l'Europa dels pobles.

L'antropòloga Margaret Mead considera que històricament han existit tres formes diferents d'adquirir coneixement. Inicialment els pares ensenyaven als seus fills, després els fills i els fills aprenien conjuntament i actualment els pares aprenen dels seus fills. Els fills han esdevingut els protagonistes en la nova societat del coneixement, on per primera vegada en la història, el paper de la joventut il·lustrada i socialment compromesa ha passat a ser determinant.

Ens fan falta cervells ben moblats, amb idees clares per destriar el gra de la palla. Es necessiten enginyers i emprenedors amb els suficients coneixements de tot tipus per actuar com a constructors d'un futur brillant, amb grans oportunitats plenament al nostre abast, no percebudes i desaprofitades. Comptem amb una joventut que si s'ho proposa, es pot convertir en motor de la historia. Tenim els exemples dels joves creadors de Windows i de Facebook.

Es necessiten “Bill Gate's” innovadors i creatius que lideren canvis tecnològics, en una nova societat en la que la robotització del treball, modificarà substancialment la vida laboral, avançant cap una desitjable plena ocupació, que acabarà generant una clara disminució en la dedicació horària, relegant en segon lloc el treball a favor de l'oci i el joc creatiu. Coneixements tecnològics en mans de la joventut, que caldria ajuntar amb l'experiència vital dels anys, d'un col·lectiu sènior que arribarà a ser una tercera part de la població. Ha arribat l'hora de trencar les cadenes de la desigualtat social, per deixar de ser criats i passar a ser amos del nostre destí. Tot això és possible, fem-ho!

TENIR-HO MOLT CLAR

Per deixar la drogoaddicció del fumar, cal tenir molt clar, però molt clar, que fumar no beneficia, sinó que clarament perjudica. També per deixar la drogoaddicció dels diners, cal tenir molt clar, però molt clar, que el sistema capitalista, en l'actualitat, no beneficia, sinó que clarament perjudica, com es percep amb el problema de la xacra de l'atur, completament irresoluble seguint les lleis competitives del mercat.

El missatge de la frase d'Einstein: *“la solució de problemes reals no es pot enfocar utilitzant els mateixos plantejaments que els han provocat”*, podria servir per endegar una alternativa a l'actual societat capitalista decadent i obsoleta, emprant nous enfocaments, en cap moment *“anti”* sinó a *“a favor”* d'un nou paradigma com podria ser el de l'autosuficiència territorial o la vida local 24 hores.

En aquests moments la majoria de la societat funciona amb el llenguatge capitalista, generador d'una drogoaddicció molt difícil de superar, si realment es vol començar a viure com a ciutadans i no com a súbdits i seguidors fidels del fals ídol dels diners, que serveix per justificar tots els nostres comportaments.

L'actuació *“anti”* és la més senzilla i negativa d'aplicar. Tol el que ens passa es culpa dels altres, als qui cal criticar de forma negativa, com una forma per descarregar adrenalina, plenament acceptada pel propi sistema, com una manera subliminal de mantenir o augmentar la drogoaddicció. Tenir-ho molt clar, molt clar, és la condició imprescindible per començar a crear una nova societat, centrada en les persones i no en els diners. Llavors, què cal fer?

En primer lloc constatar el fet de l'actual precarització com una estratègia dissenyada per dinamitar l'estat del benestar, la sanitat pública, els subsidis d'atur, els sistemes de jubilació, històricament creats per frenar la ideologia comunista soviètica. Es un retorn a l'enriquiment ràpid d'una classe política depredadora, que vol ser cada vegada més rica, menyspreant la seva pròpia bogeria autodestructiva.

El precariat, que està a l'atur, o té un contracte a temps parcial involuntari, o un contracte temporal. s'ha convertit en una nova classe social que ni pertany a la classe obrera, ni a la classe mitjana, ni a l'economia submergida. Generalment, ha d'emprar molt més recursos, al marge del seu treball, en el «treball per buscar feina», a través de paperassa burocràtica, fent cues, omplint impresos, reciclant, etcètera. Tot i percebent uns minvats ingressos econòmics, té menys drets civils, culturals, socials, polítics i econòmics que els dels clàssics assalariats. És la primera classe social de masses en la història, que ha anat perdent sistemàticament els drets socials conquerits pels ciutadans.

L'astúcia de la història està convertint als seus membres més qualificats, que engloben la intel·ligència de tècnics i intel·lectuals, com el col·lectiu més habilitat per construir una nova societat basada en la racionalitat i el coneixement, canviant l'actual desigualtat per l'harmonia. Col·lectiu que mancat d'un futur esperançador, té poc a perdre i molt a guanyar *“ simplement ”* transformant la societat.

Persones, que rebutjant les velles ideologies polítiques predominants, es poden convertir en constructores d'un nou sistema, que d'antuvi qüestiona el concepte del treball, que podria ser assimilable al de la *“liberactuació”*, defensada pel moviment sènior, que persegueix: *“passar-ho be, amb molt de sentit de l'humor i creativitat, realitzant lliurement activitats sense afany de lucre, per aconseguir l'autorealització personal, en un entorn individualista comunitari, per ser més amb els altres”*. Nou concepte perfectament aplicable en una vida local 24 hores.

CRIDA A LA JOVENTUT

És altament recomanable fer una crida a la matèria grisa de la joventut més il·lustrada i socialment més compromesa, per solucionar el principal problema de l'actual societat. L'atur estructural crònic que ha acabat generant la nova classe del precariat, quin major potencial està format per persones altament qualificades, moltes d'elles joves, que consideren que se'ls nega un futur, que se'ls denega la possibilitat de construir una vida i una carrera professional, que trenca la promesa de progrés individual basada en l'educació. Els seus coneixements tecnològics avançats són necessaris per posar en marxa una nova societat que els permeti tenir un futur esperançador, molt diferent de l'actual, que els condemna a l'emigració forçosa o l'atur i precarietat creixent, provocada per un sistema capitalista obsolet.

També és altament recomanable iniciar un procés de desintoxicació a la joventut, sobretot a la immersa en el precariat, als que se'ls ha fet creure el fals missatge, que si estudien una carrera i diversos màsters, trobaran feina en un sistema competitiu, només a l'abast dels més preparats i agressius. Treball que durarà fins que competidors més agressius els hi robin, acceptant, si es dóna el cas, salaris més baixos. Treball que en el cas dels emprenedors, els durarà fins que nous emprenedors més competitius, en un món globalitzat, els expulsin del mercat.

Diuen que no hi ha més cec que el que no vol veure. El treball o la participació productiva en la societat s'ha convertit en un bé escàs. Afortunadament hi ha joves que formant part del precariat, s'han començat a treure's la bena dels ulls. Aspirant a ser un dels millors en el seu camp, no estan d'acord a anar a netejar WC a Londres, perquè els fa vergonya tenir de fer-ho en el seu país d'origen. Aquests joves tenen la gran oportunitat històrica de canviar el món, només cal que s'ho proposin i s'organitzin per aconseguir-ho.

Cal però, tenir present que per donar una pas endavant es requereixen noves formes d'acció col·lectiva. Històricament la forma que més progressos genera o té més grans efectes, per a bé o per a mal, no es coneix d'antuvi. En tot cas, cal predir que aquestes noves formes seran diferents a les que van predominar en el passat.

Així per exemple, les protestes de masses són essencials, però rarament estratègiques. Poden inclús dissipar les energies socials i polítiques, de la mateixa forma, que a l'aixecar la tapa d'una olla d'aigua bullint, es redueix la seva pressió. Les protestes col·lectives permeten però a la multitud, formar aliances i cristal·litzar idees que posteriorment es poden convertir-se en acció estratègica.

Finalment esmentar que encara que tota transformació reeixida, és el resultat de la lluita per una major llibertat i per la igualtat, cada pas endavant en aquesta direcció, es defineix per les necessitats, inseguretats i aspiracions del col·lectiu que lidera la lluita, que en el cas de la joventut, hauria de ser conduït per la part més preparada i connectada del precariat, capaç d'explotar el potencial de les comunicacions digitals..

La joventut pot i deu començar a produir importants canvis tecnològics, que poc a poc, poden acabar esdevenint revolucionaris, tot i que també seria bo, poder comptar amb la logística, que els hi pot proporcionar el col·lectiu sènior, que arribarà a ser una tercera part de la població, oferint la seva pretesa saviesa dels anys, compensant la innovació tecnològica dels joves amb l'experiència vital dels sèniors. És l'hora d'acceptar la vida com un joc creatiu, en què el més important és participar, compartint els valors personals amb els comunitaris. L'autosuficiència territorial o la vida local 24 hores podria ser perfectament una solució, avui dia totalment viable (www.aturats40.net)